

Jesús Masdéu no era ni massa alt ni massa baix; tenia els ulls negres i bondadosos. Per treballar es posava un boina. Damunt del taulell, clavats amb xinxetes, hi tenia l'anunci comercial que se li anava assecant.

Estava segur que cridaria l'atenció. Havia fet un nas grec de perfil, voltat de bestioles. Feia dos anys que treballava per a una casa d'específics i cinc per a les galeries Eudalt.

Amb l'anunci hi guanyaria bastant, amb el tapis hi perdria. El senyor Rodés no li pagaria mai les hores que hi hauria passat.

La dona adúltera sí, havia estat un bon negoci. Es matava treballant, quan necessitava reposar sortia a fora i mirava l'estès de terrats que arribava fins a mar. Era feliç de tenir aquell taller en una casa tan alta.

Amb una mena de felicitat empeltada de melangia que devia anar arrossegant des dels seus anys de criatura: la seva mare l'estimava poc, el seu pare sortia cada dia de casa per anar a encendre fanals pels carrers.

Exemple de lletra capital, guionets i de columnes.

Aquesta segona línia és per fer una prova. També l'heu d'escriure.

Quan era petit se l'endua i mai no havia pogut entendre com s'ho feia, amb aquell pal tan llarg, per obrir la porta de vidre i calar foc a dintre. La casa on vivien era d'ells. Així que comença a pintar a l'oli la seva mare començà a queixar-se de la pudor de pintura i aiguarràs i de la brutícia que feia quan netejava els pinzells. "No puc tenir mai l'aigüera neta".

Lell per no molestar-la, havia llogat a aquella habitació a dalt d'un terrat, amb un desbaràs que feia servir de cuina, i s'hi havia quedat a viure.

Cada quinze dies, al vespre, anava a veure els seus pares, parlaven una estona i sopaven junts. Algunes tardes, després d'haver netejat els pinzells, es rentava la cara a grapats, es posa-

va una camisa neta, es feia el llaç de la xalina i anava a veure la senyora Valldaura, no per interès, sinó per què l'estimava.

Per no haver de perdre temps l'endemà al matí abans de pujar al taller comprava tot el que li feia falta. Les verdures la fruita a cas de la senyora Matilde, la llet a la vaqueria del senyor Seré...

Quan era petit se l'endua i mai no havia pogut entendre com s'ho

feia, amb aquell pal tan llarg, per obrir la porta de vidre i calar foc a dintre. La casa on vivien era d'ells.

Així que començà a pintar a l'oli la seva mare començà a queixar-se de la pudor de pintura i aiguarràs i de la

brutícia que feia quan netejava els pinzells. "No puc tenir mai l'aigüera neta".